

Een kort bezoek aan Jeruzalem

En Hij stak de gelijkenis ener hand uit en nam mij bij het haar mijns hoofds; en de Geest voerde mij op tussen de aarde en tussen den hemel, en bracht mij in de gezichten Gods te Jeruzalem, tot de deur der poort van het binnenste voorhof, dewelke ziet naar het noorden, alwaar de zitplaats was van een beeld der ijvering, dat tot ijver verwekt.

Ezechiël 8: 3

Ezechiël was (in de geest) even naar Jeruzalem gevlogen voor een kort bezoek aan de tempel. De hand van God was op de profeet toen hij thuis een vergadering had met de oudsten. De Geest nam hem bij zijn haar en hij zweefde tussen hemel en aarde naar zijn geliefde tempel. Hij werd neergezet bij de binnenste noorderpoort van het tempelcomplex. En wat zag hij daar? Een levensgroot afgodsbeeld.

barmelijke toestand van Jeruzalem. Zo kan Ezechiël aan de ballingen uitleggen waarom God Jeruzalem binnenkort zou laten vallen.

Jaloezie

Het beeld dat Ezechiël zag wordt hier genoemd 'het beeld der ijvering', anders vertaald het beeld dat tot 'jaloersheid' verwekt. Het woord 'ijver' of 'jaloezie' duidt hier op de woede van een man die zijn vrouw

Lezen en vragen

Lezen: Ezechiël 8: 1-5

1. Misschien stond het afgodsbeeld alleen maar in het visioen in de tempel en niet echt, maar wat is de betekenis ervan?
2. Waarom maakt ontrouw in een huwelijk iemand zo ontzettend boos.
3. Niet alle Israëlieten waren Gods kinderen en behoorden tot Gods bruid, waarom is er dan toch sprake van ontrouw en heilige ijver Gods?
4. Wat lezen we over jaloezie in Spreuken 6: 34, Spreuken 7: 24, en Jesaja 9: 7?

Ezechiël moest getuigen zijn van de erbarmelijke toestand van Jeruzalem

Erbarmelijk

Ezechiël schrok. Een afgodsbeeld in de tempel? Dat had koning Josia toch weg laten halen? Was het weer terug? Het opmerkelijke was dat de heerlijkheid des Heeren, de majestieuzelijke wolk er ook was (vers 4). Ezechiël had die heerlijkheid al eerder op de vlakte in Babel gezien en nu zag hij diezelfde heerlijkheid hier.

Het was alsof God met Ezechiël was meegekomen om hem wat te laten zien. Ezechiël moest met zijn eigen ogen getuigen zijn van de er-

met een ander in zijn eigen huis aantreft en zich getergd voelt. Met andere woorden Israël is ontrouw en houdt het met een ander. Geen wonder dat de Heere 'ijvert' over zijn volk en niets liever wil dan de deur achter zich dichttrekken en haar voorgoed wil verlaten. De pijn is ontstellend de boosheid knaagt. We zien dus dat de Heere onze God een ijverig God is, een God die door de zonden gegriefd wordt en van Zijn volk moet scheiden. Dat heeft ons wat te zeggen!

■ ds. P. van Ruitenburg